

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1153/2020
08.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Биљане Синановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојане Павловић Сарић, поднетом против правоснажне пресуде Апелационог суда у Београду КжЗ 4/20 од 30.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као основан, па **СЕ УКИДА** правоснажна пресуда Апелационог суда у Београду КжЗ 4/20 од 30.06.2020. године и предмет враћа Апелационом суду у Београду на поновни поступак и одлучивање.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К број 904/18 од 28.06.2019. године окривљени АА је на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. у вези члана 33. КЗ, а на основу члана 258. став 3. ЗКП оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу, док је на основу члана 265. став 1. ЗКП одређено да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) ЗКП, нужни издаци окривљеног и награда браниоцу окривљеног АА падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 671/19 од 15.01.2020. године у ставу другом, делимичним усвајањем жалбе Другог основног јавног тужиоца у Београду, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду 904/18 од 28.06.2019. године и то у ставу другом изреке те пресуде, тако што је Виши суд у Београду окривљеног АА огласио кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године од дана правоснажности пресуде не изврши ново кривично дело, док је на основу члана 258. став 4. оштећена ББ ради остваривања постављеног имовинско-правног захтева

упућена на парницу, а на основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени АА обавезан је да накнади трошкове кривичног поступка, о чијем износу ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду КжЗ 4/20 од 30.06.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Бојане Павловић Сарић, па је пресуда Вишег суда у Београду Кж1 671/19 од 15.01.2020. године потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Бојана Павловић Сарић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 463. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине трећестепену пресуду, те да првостепеном суду наложи да другостепену пресуду достави окривљеном у складу са одредбама ЗКП на адресу његовог боравишта из изреке првостепене пресуде и наложи другостепеном суду да одлучујући о жалби браниоца окривљеног и самог окривљеног против другостепене пресуде, закаже претрес и на исти позове окривљеног и његовог браниоца.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојане Павловић Сарић је основан.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је првостепени суд покушао да достави у два наврата другостепену пресуду на адресу пребивалишта окривљеног, али не и на адресу његовог боравишта коју је окривљени дао суду приликом давања личних података и која се наводи у изреци првостепене пресуде и то други пут у току ванредног стања проглашеног у Републици Србији, па пошто је у оба наврата пресуда враћена неуручена од стране поште, другостепена пресуда је стављена на огласну таблу првостепеног суда 18.03.2020. године, са које је скинута 26.03.2020. године, а све у току трајања ванредног стања. Надаље, у захтеву се наводи да је такође у току трајања ванредног стања предмет 10.04.2020. године достављен Апелационом суду у Београду, као суду трећег степена ради одлучивања о жалби браниоца изјављеној против другостепене пресуде, а пре истека рока за изјављивање жалбе од стране самог окривљеног, у смислу одредбе члана 2. Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године („Службени гласник РС“, број 38/20 од 20.03.2020. године), на који начин је повређено право окривљеног на одбрану и на изјављивање жалбе које је окривљени имао у смислу члана 463. ЗКП.

Одредбом члана 463. ЗКП прописано је да се жалба против другостепене пресуде може изјавити само против пресуде којом је другостепени суд преиначио првостепену пресуду којом је оптужени ослобођен од оптужбе и изрекао пресуду којом се оптужени оглашава кривим.

Из списка предмета произилази да је достава другостепене пресуде Вишег суда у Београду Кж1 671/19 од 15.01.2020. године окривљеном АА извршена преко огласне табле суда на коју је истакнута 18.03.2020. године и са које је скинута 26.03.2020. године.

Из извештаја Другог основног суда у Београду упућеног Апелационом суду у Београду поводом жалбе у кривичном поступку, произилази да је жалба браниоца окривљеног АА од 03.03.2020. године дана 09.04.2020. достављена Апелационом суду у Београду, као суду трећег степена.

Уредбом о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године 05 број 53-2693/2020 од 20.03.2020. године у члану 2. став 2. прописано је да у кривичном поступку, прекршајном поступку или поступку за привредне преступе, рокови за изјављивање жалбе на одлуке којима се поступак окончава, као и за изјављивање ванредних правних лекова, престају тећи за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године.

Одлука о укидању ванредног стања на територији Републике Србије проглашеног 15.03.2020. године ступила је на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику РС“ број 65 од 06.05.2020. године.

Окривљеном АА пресуда Вишег суда у Београду Кж1 671/19 од 15.01.2020. године није достављена пре проглашења ванредног стања у Републици Србији 15.03.2020. године, већ је достава извршена преко огласне табле у току трајања ванредног стања-на огласну таблу стављена је 18.03.2020. године, а скинута 26.03.2020. године, што значи у периоду у коме су престали да теку рокови за жалбу у складу са чланом 2. став 2. Уредбом о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашено 15.03.2020. године.

По налажењу Врховног касационог суда, првостепени суд је повредио право на одбрану окривљеног АА (члан 463. ЗКП) на тај начин што је другостепену пресуду, којом је овај окривљени оглашен кривим, након што је истакао на огласну таблу, исту скинуо са огласне табле у току трајања ванредног стања, дакле у периоду у коме су сходно члану 2. став 2. Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године 05 број 53-2693/2020 од 20.03.2020. године, рокови за изјављивање жалбе на одлуке којима се поступак окончава престали да теку. У складу са наведеним подзаконским актом, другостепену пресуду је са огласне табле требало скинути тек након укидања ванредног стања, јер је окривљени АА је у складу са Одлуком о укидању ванредног стања од 06.05.2020. године, имао право да од укидања ванредног стања у Републици Србији почев од 06.05.2020. године у року од 8 дана изјави жалбу на пресуду Вишег суда у Београду Кж1 671/19 од 15.01.2020. године, а о којој би одлучивао суд трећег степена, како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца овог окривљеног указује.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је у смислу члана 486. став 2. ЗКП, усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, јер је нашао да је реч о питању које је од значаја за правилну и уједначену примену права.

Врховни касациони суд је укинуо трећестепену пресуду и предмет вратио Апелационом суду у Београду да списе предмета достави првостепену суду на поновни поступак, да би поштујући одредбу члана 463. ЗКП доставио другостепену пресуду окривљеном АА и да тек након доставе те пресуде у складу са законом и протекла рока у коме окривљени може изјавити жалбу, списе предмета достави суду трећег степена на одлучивање.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) у вези члана 486. став 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић